

תוכנה 1

תרגול מס' 6: מנשקים
נעמה מאיר ומתי שמרת

ה Logger

- נפתח מערכת (פשוטה) לכתובת הודעות ל"קובץ לוג" במהלך ריצת התכנית
- ההודעות יהיו לצרכי בדיקה וגם כדי לעקוב אחרי פעילות המערכת
- על המערכת לתמוך בכתובה למספר סוגי ערוצים (מסך, קובץ, בסיס נתונים, שרת קבצים ועוד)

ה Logger כמחלקה

```
public class Logger {  
  
    public void log(String msg) {  
        log(msg, 0);  
    }  
  
    public void log(String msg, int priority) {  
        System.out.println("Msg: " + msg + ", Priority: " +  
            priority);  
    }  
}
```

■ מממש ע"י כתיבה למסך. ומה עם קובץ, שרת וכו'?

פתרון א'

■ מחלקה אחת שתדע לטפל בכל האפשרויות

■ יתרון:

■ הלקוח צריך להכיר רק מחלקה אחת (קוד פשוט)

■ חסרונות:

■ קוד הלוגר מסורבל, נטייה לשגיאות

■ קשה להוסיף ערוצים נוספים

■ פגיעה במודולריות

פתרון ב'

■ מחלקה עבור כל מימוש אפשרי

■ יתרון:

■ מודולרי

■ חסרון:

■ קוד הלקוח בלתי אפשרי

הלקוח בפתרון ב'

```
public class MyClass {  
  
    public void myMethod() {  
        ConsoleLogger cl = ... // get ConsoleLogger  
        if (cl != null) {  
            // use this logger  
        } else {  
            FileLogger fl = ... // get FileLogger  
            if (fl != null) {  
                // use this logger  
            } else {  
                ...  
                ...  
            }  
        }  
    }  
}
```

ברור שזה אינו פתרון אפשרי

נרצה להפריד בין הגדרת ה logger ובין המימושים
השונים

הלקוח

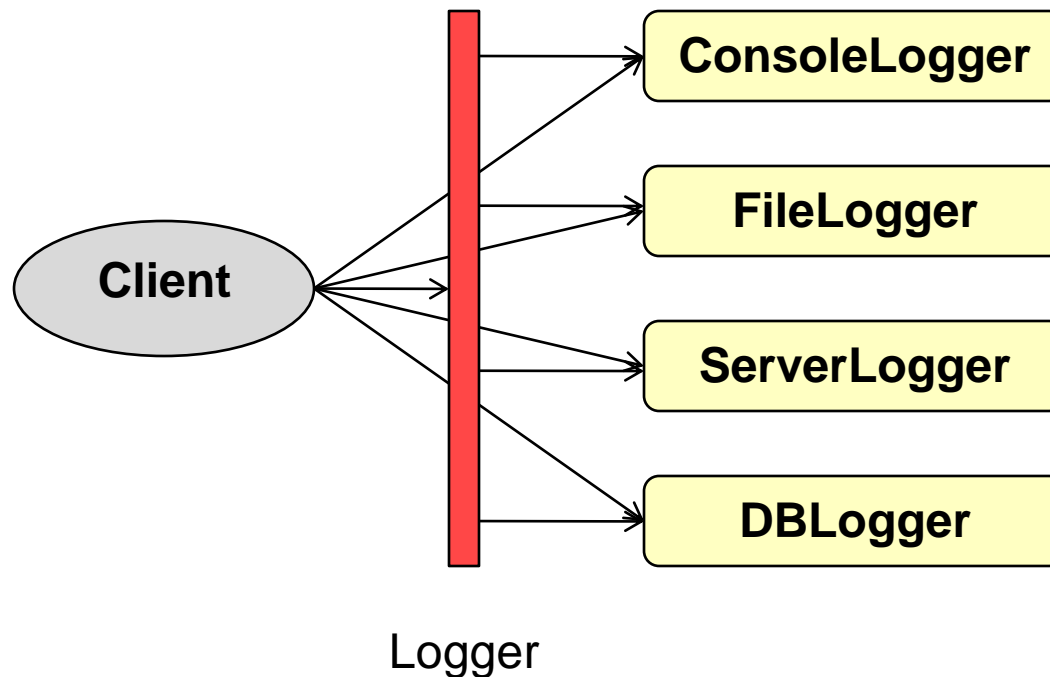
■ כיצד נרצה שיראה קוד הלקוח?

```
public class MyClass {  
  
    public void myMethod() {  
        // obtain the logger  
        logger.log("Entering MyClass.myMethod()");  
        ...  
        logger.log("Exiting MyClass.myMethod()");  
    }  
}
```

■ מה הטיפוס של logger?

■ ConsoleLogger, FileLogger, ServerLogger?

באופן סכמטי

הלקוח מכיר ממשק יחיד ■

מנשק interface

- המנשק עוזר לנו להפריד בין פונקציונאליות ובין המימוש שלה.
- מגדירים "חוזה" בין לקוח וספק ברמת השפה חתימות המתודות ■
- הלקוח לא צריך להכיר את הספק ובלבד שהוא מממש את המנשק
- הספק יודע אילו מתודות בדיוק עליו לממש ומהי חתימתן

המנשק Logger

מילה שמורה

identifier (name)

```
public interface Logger {  
    void log(String msg);  
    void log(String msg, int priority);  
}
```

modifiers:
public or default

methods:
• public by default
• no implementation

- הגדרת מנשק דומה להגדרת מחלקה
- הנראות האפשרית היא public או default
- כל המתודות הן public (אין חובה לציין זאת)
- המנשק יכול הצהרה על מתודות ללא מימוש כלשהו

שימוש במנשק

כעת נוכל לכתוב את הלקוח שלנו כפי שרצינו ■

```
public class MyClass {  
  
    public void myMethod() {  
        Logger logger = ...  
        logger.log("Entering MyClass.myMethod()");  
        ...  
        logger.log("Exiting MyClass.myMethod()");  
    }  
}
```

הלקוח אינו תלוי במימוש ספציפי ■

מימוש המנשק

- עבור כל אחד מהמימושים (ערוצים) השונים נכתוב מחלקה הממשת כתיבה לערוץ זה
- מחלקות אלו יממשו את המנשק המוכר ע"י הלקוח
- יתרון:
 - קוד לקוח פשוט - מכיר רק טיפוס אחד
 - מודולריות במימוש
 - קל להוסיף ערוצים חדשים

מימוש לדוגמא

המחלקה FileLogger ■

מממשת את המנשק

```
public class FileLogger implements Logger{  
  
    public FileLogger(String fileName) {...}  
  
    void log(String msg) {...}  
  
    void log(String msg, int priority) {  
        // write to the file  
    }  
  
    // more methods and variables  
  
}
```

חובה לספק מימוש לכל
השירותים שבמנשק

ניתן להגדיר שירותים ושדות
נוספים (למשל בנאי)

מנשק הוא טיפוס

- בכל מקום בו השתמשנו בשם של מחלקה נוכל להשתמש בשם של מנשק
- הפניה למנשק תצביע לאובייקט של מחלקה כלשהי המממשת את המנשק
- דרך הפניה זו נוכל לקרוא רק לשירותים המוגדרים במנשק
- מחלקה יכולה לממש יותר ממנשק אחד

Polymorphism

נתון המנשק הבא: ■

```
public interface Inf1 {  
    void foo(Inf1 inf);  
}
```

ושתני מחלקות שמממשות אותו ■

```
public class Cls1 implements Inf1 {  
    public void foo(Inf1 inf) {  
        System.out.println("Cls1.foo(Inf1)");  
    }  
  
    public void foo(Cls1 cls1) {  
        System.out.println("Cls1.foo(Cls1)");  
    }  
}
```

```
public class Cls2 implements Inf1 {  
    public void foo(Inf1 inf) {  
        System.out.println("Cls2.foo(Inf1)");  
    }  
}
```

Polymorphism (המשך)

מה הפלט של הקוד הבא: ■

```
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Cls1 cls1a = new Cls1();
        Cls1 cls1b = new Cls1();
        Cls2 cls2 = new Cls2();
        Inf1 inf = cls1a;

        cls1a.foo(cls1b);
        inf.foo(cls1b);

        cls1b.foo(inf);
        cls1b.foo(cls1a);

        cls2.foo(cls1a);
        cls2.foo(cls2);
    }
}
```


ריבוי מנשקים

■ מחלקה יכולה לממש יותר ממנשק אחד

```
public class MyClass implements Inf1, Inf2, Inf3 {  
    ...  
}
```

■ המחלקה חייבת לממש את כל השירותים בכל המנשקים

■ נוכל להשתמש באובייקט של המחלקה בכל מקום בו נדרש אחד המנשקים או טיפוס המחלקה עצמה

ריבוי מנשקים

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        MyClass o = new MyClass();  
        Inf1 i1 = o;  
        Inf2 i2 = o;  
        Inf3 i3 = o;  
    }  
}
```

■ בעזרת `o` נוכל לגשת לכל השירותים המוגדרים במחלקה

■ דרך ההפניות האחרות נוכל לגשת רק לשירותים המתאימים למנשק

מתי נגדיר מנשק?

■ תמיד

■ לצורך תכנות נכון, תמיד נפריד בין הגדרה ומימוש

■ אף פעם

■ בשבוע הבא נראה שיש כלים אחרים ואולי מנשקים זה בכלל מיותר

■ טוב נו, זה תלוי ... ✓